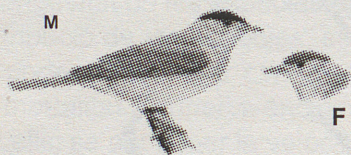

ON VEURE AUCELLS A MALLORCA

Sa Comuna de Bunyola

Sa Comuna de Bunyola constitueix una de les masses forestals més importants de l'illa de Mallorca. Situada a la part SE de la Serra de Tramuntana, és un espai amb un relleu muntanyós de mitjana alçada que sovint es troba travessat per importants barrancs. Aquesta configuració ens dibuixa un paisatge on s'alternen les masses de bosc espès amb els penya-segats que tanquen els barrancs.

Sylvia atricapilla

Els boscos que hi trobam són normalment mixtes, d'alzina i pi, encara que en la majoria de comellars l'alzina és clarament predominant. En alguns indrets la degradació del bosc ha comportat l'aparició de redols de

garriga, fet que contribueix a augmentar-hi la diversitat de l'avifauna.

A baix de Sa Comuna el paisatge dominant està format per conreus d'ametller i garrover, essent aquest un altre espai interessant per a l'observació d'aucells.

En termes d'avifauna, Sa Comuna destaca sobretot per la importància que hi tenen les espècies forestals, sobretot de passeriformes, fent d'aquest indret un dels millors de Mallorca per a l'observació d'aquest tipus d'espècies. Un altre grup del que s'hi poden observar nombroses espècies és el dels rapinyaires diürns, que veurem sobretot sobrevolant els camps de conreu. A part d'aquests dos grups, els més interessants de la zona, també

podrem observar espècies lligades a altres hàbitats, com les de penyals i roquissars, garrigues, conreus, o les espècies generalistes, presents a diversos hàbitats.

Entre les espècies forestals en destaquen el reietó (*Regulus ignicapillus*), el busqueret de capell (*Sylvia atricapilla*), el trencapinyons (*Loxia curvirostra*), el ferrerico blau (*Parus caeruleus*) o el llenguerut (*Jynx torquilla*), totes elles totes elles sedentàries i que detectarem sobretot enfilades als arbres. A la primavera, també des dels arbres, podrem escoltar el cant característic del cucui (*Cuculus canorus*), que és estival. Al sotobosc, hi trobarem el passaforadí (*Troglodytes troglodytes*) i a l'estiu el rossinyol (*Luscinia megarhynchos*), dues espècies que també es poden observar a hàbitats més oberts, sobretot la primera.

Entre les espècies que es deixen veure més fàcilment, unes més que les altres, podrem observar el pinsà (*Fringilla coelebs*) o el ferrerico (*Parus major*) tot l'any, aquesta darrera sovint enfilada als arbres, i el ropit (*Erithacus rubecula*) a l'hivern, essent el ferrerico i el ropit espècies habituals a zones més obertes.

falco peregrinus

Els rapinyaires diürns, com s'ha dit, s'observen sobretot sobre els camps de conreu, on la majoria de les espècies troben el seu aliment. Hi destaquen l'esparver (*Hieraaetus pennatus*), la milana reial (*Milvus milvus*), el falcó (*Falco peregrinus*) el xoriguer (*Falco tinnunculus*) i una au carronyaire, el corb (*Corvus corax*), qué podem observar tot l'any de manera més o manco habitual. Durant les passes migratòries i a l'hivern podrem observar també la milana negra (*Milvus migrans*) i, més rarament, l'aligot (*Buteo buteo*).

D'altres grups, podem veure la pàssera (*Monticola solitarius*), sobretot als roquissars, el cabot de roca (*Ptyonoprogne rupestris*) i la falzia reial (*Apus melba*), que nidifiquen als penya-segats. A les zones de garriga trobarem el xorrec (*Sylvia sarda*) i

a l'estiu la tórtera (*Streptopelia turtur*), sobretot a les zones amb pins.

Als camps de conreu hi trobam tot l'any la sol·lera boscana (*Emberiza cirrus*) i a l'hivern la titina sorda (*Anthus pratensis*) i el xàtxero blanc (*Motacilla alba*). A més, hi podem veure altres espècies, més generalistes, que trobarem a diferents hàbitats, com per exemple el puput (*Upupa epops*), el vitrac (*Saxicola torquata*), la mèl·lera (*Turdus merula*), el busqueret de cap negre (*Sylvia melanocephala*) i diverses espècies de fringíl·lids, que veurem tot l'any. A l'estiu hi trobarem el matalmosques (*Muscicapa striata*) i el capxerigany (*Lanius senator*) i a l'hivern el coa-roja de barraca (*Phoenicurus ochrurus*), l'ull de bou (*Phylloscopus collybita*) i el tord (*Turdus philomelos*).

Per accedir a Sa Comuna ho farem des de l'entrada a Bunyola des de Santa Maria, per un camí que ens durà fins a Cas Garriguer, un bon indret per gaudir de les espècies forestals. La millor època de l'any per fer-hi observacions és la primavera, ja que és el moment en que els aucells forestals són més detectables pel cant, que per si sol ja suposa tot un plaer. Tanmateix, per a l'observació de rapinyaires i de les altres espècies no forestals, qualsevol època de l'any és adequada.

Joan Riera

